

længer maa opdrages i den Tro, at det, som er deres Bestemmelse i Verden, det er at blive gift og blive forsørget af en Mand. Pigerne maa akkurat som Gutterne opdrages til at søge sig et Livserhverv, lære sig til at undersøge, i hvilken Retning deres Evner gaar, og saa handle derefter. Og har da en ung Pige uddannet sig til en eller anden Profession eller Haandværk eller saa videre, og hun saa møder en Mand, som hun holder af, og de to gifter sig, saa bliver det denne enkelte Kvindes private Sag, om hun vil opgive sin Profession for herefter blot at styre sin Mands Hus; vi kan være ganske rolige for, at hvert Ægtepar her indretter sig paa bedste Maade efter eget Skøn, og Samfundet hverken kan eller har noget med paa Forhaand at ordne og bestemme for hende. Vi kan da kalde det at være Husmoder for at være en Profession lige saa godt som enhver anden Profession, og hvis en Kvinde vil ombytte den først valgte Profession med den at være Husmoder, saa er det eneste, Samfundet her har at gøre, at sørge for, at der sammen med alle andre Fagskoler, hvor man uddannes til forskellige Professioner, ogsaa er saadanne Fagskoler (Industri, Husholdningsskoler), hvor de, der ønsker det og synes, de trænger til det, kan uddannes, naar de vil gaa over til den Profession at være Husmoder. Og ved at de unge Piger bliver opdraget paa denne Maade med den Bevidsthed, at de har at arbejde og ikke at flagre om som Sommerfugle, indtil en Mand maaské gifter sig med dem, vindes der meget og tabes der intet. Der vindes meget for deres Karakter ved at deres Ungdomsaar fyldes med Arbejde i Stedet for med Fjas, og der vindes meget for deres ægteskabelige Liv. Da hun lige som Manden har været opdraget til alvorligt Arbejde, vil hun ganske anderledes være sin Mands Lige, kunne dele Tanker og Interesser med ham, end om hendes Opdragelse og Udvikling havde standset i 15—16 Aars Alderen, hvad nu saa ofte er Tilfældet. Og skulde et Ægtepars økonomiske Stilling være saa, at hun maa hjælpe Manden med at tjene Brødet, eller skulde

hun komme til at sidde som Enke med en Barneflokk at forsørge, er det saa ikke godt, at hun har anvendt sine Ungdomsaar til at lære noget, der nu sætter hende i Stand til at erhverve?

Der er intet bedre Middel til at faa Gutterne til at respektere Pigerne og at faa Pigerne til at respektere sig selv end at opdrage dem sammen. Det er en af Fællesskolens mange Fordele, at den bringer Individ til at vurdere Individ efter Fortjeneste og bryder ned Fordommen mod det andet Køn. Og ikke alene Fordommen — den hindrer ogsaa Overvurderingen; hvor mange Mænd og Kvinder har ikke gennemgaaet unødige Lidelser, fordi de i sit Ubekendtskab med det andet Køn havde gjort sig Illusioner og dannet sig Billeder, som bare eksisterede i deres Fantasi. Da Mænd og Kvinder er bestemte til at leve sammen, er det bedst, at de lærer at forstaa hverandre, og det gør de bedst ved at opdrages sammen. Jeg har hørt Mænd sige, at der er ingen Ting, de vilde bryde sig mindre om, end en Forandring her — hvad det angik at have en Hustru, som delte Tanker og Interesser med dem, saa skulde de rigtignok betakke sig, det var netop det yndige ved Forholdet, Uligheden. Til de Mænd, som har denne Opfattelse af hvad et Ægteskab bør være, fristes jeg til ganske kort og tørt at sige, at Herrerne faar se til at forandre Smag. Det er muligt, at Mænd kan føle sig lykkelige i et saadant Ægteskab — Kvinder gør det ikke. Naar vi taler saaledes, som jeg nu har gjort: fremholder, at det vi vil, er aandelig Frihed og fuld Selvstændighed for Kvinderne — og saa som Konsekvens deraf fremgaar, at det erotiske Forhold, og hvorledes det herefter vil arte sig, for os midlertidig bliver et underordnet Spørgsmaal, saa mødes vi med Behrejdelse af de forskellige og indbyrdes højst uenige Mennesker — mandlige og kvindelige Theologer, skikkelige gamle Husmødre og Bohæmer om hverandre — Behrejdelse af den mest overraskende Slags; vi bliver beskyldt for Ting, som vi føler os højst uskyldige i. Især er det for Mandfolkehad og for Tørhed.

Vort Mandfolkehad maa da bestaa i det Faktum, at det er Kvindernes Sag, vi plæderer, og at vi ikke dækker over eller lægger Skjul paa foreliggende Fakta; vi er virkelig nødt til at komme frem med dem. Og er det Tørhed det at sige: vi tror, at Kærlighed mellem Mand og Kvinde vil altid findes, saa vi er ikke det mindste bekymret for den Ting, og vi tror, at et Kærlighedsforhold mellem to selvstændige, jevnbyrdige Væsener, der toruden at elske hverandre ogsaa forsaaar hverandre, vil være ganske anderledes fuldt af Glæde og Lykke, end et Forhold saaledes som det nu ofte er, mellem to, der er saa forskellige, at det er som de var opdraget paa hver sin Klode — netop derfor er det, vi fremsætter vore to Hovedfordringer: Kvinder skal blive selvstændige, og Mænd og Kvinder skal lære at forstaa hverandre.

(Fortsættes.)

En ny Næringsvej for Kvinder.

I London er der dannet et Selskab af Kvinder, som ved Afslutning af Kontrakter paatager sig Pasning af Drivhuse, Vindusbloster, Blomster paa Balkoner og i Smaahaver. Kontrakterne gælder for Aar eller Maaneder.

Medlemmerne paatager sig i Reglen selv Udførelsen af Arbejdet; kun til det sværeste Arbejde bliver der lejet Mænd.

Planter modtages og passes i Selskabets Lokaler under Ejeres Fraværelse mod en passende Godtgørelse.

Navnet paa Selskabet er: The Womans London Garden association.

Hvorfor har danske Kvinder ikke prøvet det samme?

Københavns Højskole

havde i Fredags for første Gang indbudt til Foredragsmøde. Folk var mødt i saa stort Antal, som Salen kunde rumme. Selvfølgelig hørtes de tre første Talere, cand. mag. Ida Falbe-Hansen, Bager Marstrand

6)

Dolce far niente.

Af

Johan Nordling.

Han løftede hendes Hoved op og saa hende ind i Øjnene, der var feberagtigt tørre og glinsende.

„Indtil da, min lille elskede, vil Du bevare vor Kærlighed og gemme paa den. Hører Du, gemme paa den. Den er vor og ingen andens. Ikke sandt? Hvorfor skulde vi saa ikke ogsaa beholde den for os selv? En Gang skal vi nok bære den frem, en Gang, naar jeg er i Stand dertil. Saa vil vi ikke mere gemme den herude paa din Ø, men vise den frem for Alverden. Men indtil da — Du lover det jo, ikke sandt?“

Til Svar slog hun pludselig med vild Heftighed Armene om ham, trykkede sig ind til ham, klyngede sig tæt, tæt til ham.

„Gretchen — min elskede — elskede lille —“ han bedækkede hendes Nakke med Kys. „Hvordan skal jeg dog leve uden Dig — uden Dig?“

Han greb hende haardt om Hovedet og kyssede hende paa Munden, Hænderne, Øjnene, overalt — saa slog han Armen om hendes Liv og bar hende ind i Lysthuset.

* * *

Hvor hun var modig, den Lille. Han havde jo bedt hende derom.

Hun viste ikke en Taare i Øjnene hele Dagen. Undertiden, naar hun følte, de var nær ved at trænge sig frem, løb hun udenfor, gned sig med Hænderne i Øjnene og lod Blæsten fare hen over Ansigtet, kom saa atter ind til ham og hjalp ham med Indpakningen med et blidt, vemodigt, lille Smil.

Forøvrigt var der snart pakket. Alle hans Malerier blev rullet sammen med Undtagelse af et Par Stykker, som Gretchen maatte have Lov at beholde, og hun passede paa dem, som var det de største Kostbarheder paa Jorden. Det ene var en Skitse

af hende selv, som hun sad og malkede „Stjernen“, det andet var Fiskerhytter med Omgivelser, ganske som han havde set det i Aftensolen den første Dag, da han kom hjem fra Engen i Selskab med Gretchen.

Medestangen blev taget ned og Staffeliet sloges sammen, og den store Læderkuffert med de skinnende Messingsøm blev baaret ud i Forstuen, og saa sad Kong David der atter alene, og de farverige Paa-fugle saa ud, som fandt de det mere og mere kedeligt inde i deres kinesiske Porcellænstempler.

Stakkels Gretchen havde en Fornemmelse, som røvedes Stump for Stump bort af hendes eget Liv, alt som alle hans Ejendele bares ned til Stranden og det gamle Kammer blev saa kedsommeligt ligt sig selv, saaledes som det havde været Aar efter Aar saalænge hun kunde huske tilbage.

Og da hun tilsidst saa, han havde glemt et lille Billede, han holdt meget af — Michel Angelos Leda og Svanen, — tog hun det ned for at give ham det, men bestemte sig pludselig om og hængte det atter op.

Hvor havde han dog travlt med Slut-